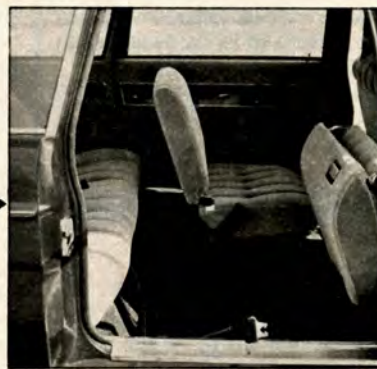

● **Volvo 264**
Top Executive,
5,60 m lång och
skarvad hos
Bertone.

● **TE har exklu-**
siv inredning
och extrastolar
bak. De är o-
bekväma men
försedda med
bilbälten.

Provkörning: 264 TE — nya chefsvolvon

”Det känns som att köra buss”

■ De senaste åren har Volvo blivit längre och längre. Nu har man passerat femmetersgränsen med god marginal.

Volvos senaste modell heter 264 TE (Top Executive). Det är helt enkelt en förlängd 264, en lyxbil avsedd för ambassadörer och andra dignitärer. Med den ska Volvo konkurrera med bl a Mercedes förlängda representationsmodeller.

264 TE är 5 600 millimeter lång, 70 cm längre än vanliga 264:or. Volvo har själva designat karossen men den byggs av Bertone i Italien.

Fabriken i Sverige skickar helt enkelt ned 264:or som skärs av och förlängs framför bakaxeln.

■ TE-modellen har samma motor som vanliga 264, dvs en 2,7 liters V 6:a på 140 hk. På grund av förlängningen och extra isolering m m blir den emellertid betydligt tyngre. Den väger över två ton.

Därför blir ambassadörsmodel-

len långsammare.

264 TE rör sig värdigt. Automatväxellådan ger en mjuk start och bilen glider lugnt upp i fart utan att passagerarna direkt pressas bakåt i ryggstöden. Växlingarna sker mjukt, nästan omärkligt.

Fjädringen är förstärkt men ganska mjuk. Bilen niger lite i tvära svängar och sväljer omärkligt ojämnheter i vägbanan.

■ Trots sin storlek är 264 TE inte speciellt klumpig att köra. Med servostyrningens hjälp lotsar föraren omkring den tunga bilen med lätta rörelser.

Men det är givetvis inte någon smidig stadsbil. Vändradien t ex är 12,4 m mot vanliga 264:ans 9,8 m.

Problemet är att få med sig hela bilen. Man måste hela tiden tänka på att ta ut svängarna ordentligt för att inte toucha trottoarkanter o dyl.

Det känns nästan som att köra buss.

■ Inredningen är givetvis sober och lyxig. Ännu går bilen bara att få i mörkblå färg med säten och dörrar klädda med mjuk, blågrå plysch. Golvet och bagageutrymmet är täckta av tjock, mörkblå matta. Inte ens de obligatoriska ädelträpanelerna saknas — på varje dörr sitter en bred list av afrikansk valnöt.

På framdörrarna kamouflerar trälisten två av bilens fyra stereo högtalare. Den levereras med radio och fyrsparers stereobandspelare som standard.

Som extratillbehör kan kunden välja i stort sett vad som helst, luftkonditionering, barskåp etc.

Äckomforten är utmärkt. Innanför de tonade rutorna sitter passagerarna på svällande säten, mjuka men tillräckligt fast stoppade för att inte vara tröttsamma.

Eftersom de 70 extra centimeterna använts till att förlänga bakre passagerarutrymmet, är det enormt gott om plats i baksätet — tillräckligt för att man ska få plats

med två extrastolar.

När dessa inte används fälls de upp mot framsätenas ryggstöd och låses fast automatiskt.

■ Även med fem personer i baksätet åker man hyggligt i stora Volvon. Men inte för några längre sträckor. Extrastolarna har inte ens tillstympelse till skälning och blir jobbiga att sitta på efter en stund.

Volvo har naturligtvis tänkt på säkerheten även i lyxbilen och monterat nackskydd även i baksätet. Också extrastolarna är försedda med rullbälten — midjebälten.

När inte stolarna används ligger bältena hoprullade i uppfällbara skydd vid golvet.

Volvo räknar med att sälja cirka 2 000 ”ambassadörsmodeller” per år. De blir inte billiga. Priset är ännu inte fastställt, men mellan 80 000 och 90 000 kronor lär kunderna få punga ut med för härligheten.

Marianne Sterner